

saaledes, at det er forudsat, at Betalingen skulde falde Statskassen og ikke Kongens private Kasse til Byrde? ere de Betingelser, under hvilke Arbejderne bleve bestilte, tilstrækkeligt opfyldte af Kunstneren? og endelig er den Pris passende, som nu forlanges? — Jeg har undersøgt alle disse Punkter saa nøie, jeg har kunnet. Bønskelighederne ligge i den Maade, hvorpaa Forhandlingerne om saadanne Kunstfager og Kunstbestillinger førtes af den afdøde Konge. Disse Forhandlinger vare saadanne, at det maa brikte Kunstnerne paa et fuldkomment Beviis; thi de vare for en stor Deel mundtlige og ikke skriftlige, og hvad der er foregaaet mundtlig vises kun indirecte ved senere tilkomne skriftlige Uttringer eller andre oplyste Omstændigheder. Der er ingen Tvivl om, at Arbejderne ere bestilte; de ere oprindeligt bestilte som Tegninger, men det er mig i de 3 sidste Dage indtil juridisk Bished godtgjort, at høifalig Kong Christian den Ottende senere har forandret Bestillingen af Tegninger til Bestilling af Maleri, idet der nemlig er produceret Breve af Mænd, som af Overhofmarschallen vare beordrede til at lade sig portrættere af Gertner. Ligeledes fremgaaer det klart af de oplyste Omstændigheder, at Betalingen for disse Malerier skulde afholdes af Finantsekassen, hvilket yderligere fremgaaer deraf, at to andre Bestillinger, som hørte til den samme Klasse, ifølge Hans Majestæt Kong Christian den Ottendes egen Ordre, ere bestalte af Finantsekassen. Med Hensyn til Betingelserne, har jeg med stor Styrke gjort gjældende mod Kunstneren, at han har udsat Udførelsen af Arbejdet saalænge, at han derved har tabt sin Ret, og jeg har paa Grund heraf strøget en Deel Bestillinger, som vare gjorte hos ham, og aldeles ikke villet indlade mig paa dem, uagtet jeg vidste, at Bestillingerne virkelig vare gjorte; men da Forhindringer deels ved Sygdom, deels ved nye Bestillinger ere komne imellem, har jeg ikke ganske kunnet underkjende hans Grunde, saameget mindre, som jeg er bleven overbevist om, at Hans Majestæt Kong Christian den Ottende i de senere Aar paany har ratthaberet disse Bestillinger ved at give Befalinger med Hensyn til dem, saa at de maae anses for at

være fornyede og holdte i Kraft; navnlig har dette meget bestemt været udtalt i Mæret 1844, og siden den Tid har, som sagt, Sygdomsforhindringer fundet Sted. Hvad nu endelig Prisen angaaer, da har jeg ikke kunnet tilvejebringe et for mig ganske fyldestgjørende Grundlag, uagtet jeg har hørt den eneste Autoritet, jeg i denne Sag har kunnet høre, nemlig Kunstacademiet. Forhold, som jeg ikke her skal indlade mig paa at omtale, have gjort, at dette vel ikke er blevet saa tilstrækkeligt oplyst, som jeg ønskede; men jeg har dog tilstrækkelig Grund til at antage, at Academiet i det Hele, naar man tager Hensyn til den oprindeligt bestemte Pris og til, at det er Malerier istedet for Tegning, antager, at der er udført Arbejde for Mere end den Sum, som nu forlanges. Men paa den anden Side er dog det ene Maleri ikke fuldført, og der er skeet saadanne Forhalinge, at det er klart, at Kunstneren heller ikke kan beklage sig over Ubillighed fra Statens Side, naar han faaer den omhandlede Sum imod at afløvere sine Arbejder. Efter hvad jeg saaledes har søgt først at oplyse og klare for mig selv og derefter fremsatte for Forsamlingen, troer jeg at burde paa det Indstændigste anbefale Forsamlingen, ogsaa af Hensyn til det hele Forhold, hvort disse Arbejder staae til den afdøde Konge, at bevilge Beløbet, idet jeg maa tilføie, at jeg har udfærdiget Opfordring til flere Sider, for at staffe mig Kundskab, om der var noget videre Krav af lignende Art tilstede, og har erklæret, hvad jeg ogsaa herved erklærer, at jeg ikke vil erkjende noget videre Krav som hvilende paa Staten i Anledning af Kunstbestillinger af den afdøde Konge; jeg troer, at der har været tilstrækkelig Frist til at gjøre slige Krav gjældende. Med Hensyn til denne Post maa jeg iøvrigt bemærke, at Kravet er gjort betimeligt gjældende, thi Forhandlingerne have været førte deels med Civillisten og deels med Ministeriet i en meget lang Tid.

Ordføreren: Med Hensyn til de 400 Rbd. til Kunstacademiets Medlemmer kan Udvalget ikke gaae ind paa den af Ministeriet fremsatte Mening, idet det nemlig maa anses for at være vittterligt efter den Grundplan, som blev lagt for Naadessecretariatet, at en-